

# Протокол

## №

гр. София, 15.12.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в**  
публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ана Методиева**

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11976** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 15,00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Р. М. Д. А., редовно призована, явява се лично и с адв. И., с пълномощно по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – И. И. М., редовно призована, чрез своята майка и законен представител Р. М. Д. А., явява се лично и с адв. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. К., с пълномощно от днес.

СГП редовно уведомена за възможността за встъпването ѝ в процеса, не изпраща представител.

ПРЕВОДАЧЪТ - Тамам Ю., редовно призован, се явява лично.

ЯВЯВА се А. А. Я. – социален работник в отдел „Закрила на детето“ в Дирекция „Социално подпомагане“ – С..

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на явилия се преводач Тамам Ю.: 39 г., български гражданин, без дела и родство със страните, без заинтересованост от изхода на делото. Обещава да даде верен и точен превод.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 2 от НК, заяви:

ПРЕВОДАЧЪТ, разпитан, каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290, ал. 2 от НК. О. да дам верен и точен превод.

Жалбоподателката /чрез преводача/ - Разбирам превода и не възразявам Тамам Ю. да бъде назначен за преводач.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА на основание чл. 14, ал. 2 от АПК Тамам Ю. за преводач на жалбоподателката.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата на Р. М. Д. А. – лично и като законен представител на малолетната си дъщеря И. И. М., чрез адв. Д. Р. против Решение № 1065 от 28.01.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България.

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/ и доказателствата по адм. дело №21145/2025 г. по описа на АССГ и адм. дело №7173/2025 г. по описа на ВАС.

Адв. И. – Поддържам жалбата. Да се приемат доказателствата към административната преписка, не ги оспорвам. Представям и моля да приемете препис от решение на Съда на ЕС (голям състав) по дело С-621/21 г. по преюдициално запитване, отправено от АССГ, което касае въпросите за домашното насилие, като основание за предоставяне на международна закрила. Други доказателства няма да соча. Нямам доказателствени искания.

Юрк. К. – Оспорвам жалбата. Да се приемат писмените доказателства представени с преписката, същата е в цялост. Представям и моля да приемете актуална справка за Е., с копие за насрещната страна. Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото всички писмени доказателства, представени към адм. дело №21145/2025 г. по описа на АССГ и адм. дело №7173/2025 г. по описа на ВАС.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото всички днес представени от страните писмени доказателства.

СЪДЪТ дава възможност за лични обяснения на жалбоподателката:

Жалбоподателката /чрез преводача/ – Моля съдът да ми разреши да останем с моята дъщеря тук. Има заплаха за нас и нашия живот ако се върнем в страната ни на произход, заради семейството на бащата на дъщеря ми, които могат да я отвлекат. Там няма как да я издържам. Детето ми се роди тук и ние свикнахме тук. Аз работя, тя ходи на ясла и не искам да се сменя обстановката за нея. Тук живеем в сигурност и съм защитена от самата държавата, за разлика от Е.. Сигурна съм, че ако се върнем, ще имам проблеми със семейството на бащата на дъщеря ми. Баща ѝ е единственият отговорен за нея, но него го няма, изчезнал е и няма как да се върна в Е.. Моля да приемете моята молба.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване на становището на социалния работник:

Социален работник А. А. Я.: както каза и майката, И. И. М. е родена тук в България предвид това, че е била подлагана на физически и психически тормоз от страна на бащата на детето. Настанена

е от наша страна в дом „Майка и бебе“, където е и към момента. Там ѝ съдействаха за работа, за документи, за детска градина. Тя и детето ѝ са на сигурно място.

Адв. И. – Моля експерта да каже какво е в най-добър интерес за детето, тъй като Дирекция „Социално подпомагане“ е специализиран орган, който трябва да направи такава преценка. В какво се изразява най-добрият интерес на детето – да получи закрила или да се върне в страната на произход?

Юрк. К. – Смятам, че в АП достатъчно добре е изяснен този въпрос. Оставям на преценката на съда. Експертът каза вече. Смятам, че освен в устен вариант го има и в писмен вариант.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други доказателствени искания, и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

**ОПРЕДЕЛИ:  
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.**

Адв. И. – Моля да отмените оспорения административен акт. Освен мотивите в жалбата, моля съда да има предвид, че това производство се явява второ по ред, като друг състав на АССГ вече е разгледал фактите и обстоятелствата по случая и е преценил, че административният акт е незаконосъобразен и е издаден в нарушение на процесуалния закон. Действително това решение е обезсилено от ВАС, но не защото в него се съдържат никакви твърдения, които са в противоречие със закона, а защото първоинстанционния съдия е допуснал грешка при изписване на акта, който се обжалва. Аз считам, че са валидни всички изводи направени от другия състав на АССГ. Считам, че не отговаря във всички случаи твърдението, което обосновава почти целия административен акт, че за доверителката ми не са налице предпоставките по чл. 8 за предоставяне на статут на бежанец. В решението, което сме представили на съда, което е задължително за съобразяване от всички държави членки на ЕС изрично е посочено, че жените, като такива, тогава, когато се установи по-специфичен начин на третиране и когато споделят едни и същи признаци, а в настоящия случай това е така – домашно насилие, представляват определена социална група по смисъла на Директива 2011/95 и насилието е основано на пола, представлява предпоставка за предоставяне на международна закрила. Много подробно СЕС е отговорил, защо това е така. Преценката по отношение най-добрия интерес на детето е непълна. В насоките на ООН към Конвенцията за закрила на детето много подробно е посочено как трябва да се направи тази преценка. Тук има нещо, което административният орган въобще не е отчел. Посочено е за детето, че е най-добре да се развива в собствената си държава, но детето на доверителката ми няма египетско гражданство. По силата на египетския закон, трябва да бъде припозната от бащата, а нейният баща в момента не може да бъде намерен и технически е невъзможно, тя, дори хипотетично, да може да получи гражданство. Детето е във висящо положение. Дори на майката да бъде постановен отказ и да бъде върната в Е., детето не може да бъде върнато в Е., трябва да остане тук в България и да се раздели от майка си. Този въпрос не е от компетенцията на ДАБ. Тук се касае за съдбата на дете. Аз считам, че съгласно чл. 75, ал. 2 ЗУБ административният орган е трябвало действително да прецени всички факти и обстоятелства за да прецени целесъобразно ли е, доколкото административните актове трябва да бъдат пропорционални, целесъобразни по смисъла на чл. 6 АПК, да се откаже международна закрила, тъй като пак казвам, производството касае майката и малолетното ѝ дете. В този смисъл считам, че неправилно е направена преценката. Доверителката ми е лице, принадлежащо към уязвима група. Считам, че самата процедура и крайните решения са неправилни. Моля да отмените акта.

Юрк. К. – Моля да отхвърлите жалбата и да постановите съдебен акт, с който да потвърдите решението на председателя на ДАБ при МС, като правилно и законосъобразно издадено. Административният орган е спазил при издаването на своя индивидуален административен акт материалния закон и административнопроизводствените правила, след като най-обстойно е изследвал бежанската история на жалбоподателката и на нейната дъщеря. Считам, че правилно е преценил, тъй като е видял, че няма предпоставки за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут, а именно чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. Видно от проведеното интервю, те по собствено желание идват в България, планирано пътуване, решили са да се установят на територията на РБ и детето да получи българско гражданство така, както споменава майката в проведеното интервю. Не се констатира да са нарушени основни права в настоящия случай, да е била малтретирана, заплашвана по преписката. Това, че искат да се установят тук в България и детето да получи българско гражданство не е според ЗУБ. Моля да потвърдите акта, като правилен и законосъобразен.

За извършен устен превод в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ  
ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача в размер на 100,00 лв. от бюджета на съда, за което се издаде РКО.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,22 ч.

СЪДИЯ:  
СЕКРЕТАР: